

TREBALLS ÈTICA: RECUPERACIÓ 2NA AVALUACIÓ

Has de llegir els textos i contestar les preguntes. Els treballs s'han d'entregar el **22 d'abril de 2009**. Presentar en paper en blanc, sense faltes d'ortografia, a ma o ordinador.

Treballs sobre els sofistes

Llig el següent text. Està extret d'un llibre de Plató titulat "Gorgias" (paràgraf 483). Ací Calicles exposa la seua teoria sobre la justícia i la injustícia.

En la major part dels casos són contràries entre si la naturalesa i la llei; així, doncs, si algú per vergonya no s'atreuix a dir el que pensa, es veu obligat a contradir-se...

En efecte, per naturalesa és més lleig tot el que és més desavantatjós, per exemple, patir injustícia; però per llei és més lleig cometre-la. Perquè ni tan sols esta desgràcia, patir la injustícia, és pròpia d'un home, sinó d'algun esclau per a qui és preferible morir a continuar vivint i qui, encara que reba un dany i siga ultratjat, no és capaç de defensar-se a si mateix ni a un altre pel que s'interessa. Però, segons mon parèixer, els que establixen les lleis són els dèbils i la multitud. En efecte, mirant a si mateixos i a la seua pròpia utilitat establixen les lleis, disposen les alabances i determinen les censures. Tractant d'atemorir als hòmens més forts i als capaços de posseir molt, perquè no tinguen més que ells, diuen que adquirir molt és lleig i injust, i que això és cometre injustícia: tractar de posseir més que els altres. En efecte, se senten satisfets, segons crec, de posseir el mateix sent inferiors.

Per esta raó, d'acord amb la llei es diu que és injust i vergonyós tractar de posseir més que la majoria i a açò anomenen cometre injustícia. Però, segons jo crec, la naturalesa mateixa demostra que és just que el fort tinga més que el dèbil i el poderós més que el que no ho és. I ho demostra que és així en totes parts, tant en els animals com en totes les ciutats i races humanes, el fet que d'esta manera es jutja el més just: que el fort domine al dèbil i posseísca més. En efecte, en quina classe de justícia es va fundar Xerxes per a fer la guerra a Grècia, o son pare als escites, i igualment, altres infinits casos que es podrien citar? No obstant això, al meu entendre, estos obren d'acord amb la naturalesa del més just, i també, per Zeus, d'acord amb la llei de la naturalesa. Sens dubte, no d'acord amb esta llei que nosaltres establim, per la que modelem als millors i més forts de nosaltres, prenent-los des de xicotets, com a lleons, i per mitjà d'encants i enxisos els esclavitzem, dient-los que és necessari posseir el mateix que els altres i que açò és el bell i el més just.

1. Calicles parla del conflicte entre naturalesa i llei. Segons este text, a l'hora de parlar sobre la justícia, què hauria de prevaldre: la naturalesa o la llei?
2. Quins arguments o raons presenta Calicles a favor de la seua idea?
3. Segons Calicles, la llei representa el més just? Per què?
4. ¿Qui han imposat la llei i el tipus de justícia que hi ha en les ciutats? Per què?

Treball sobre Sócrates

El següent text està extret del llibre "Teeteto", de Plató. Ací Sócrates ens parla sobre la seua forma d'actuar amb les persones que el rodegen. Llig-lo i contesta les preguntes que hi ha a continuació.

L'ofici d'assistir, tal com jo l'exercisc, s'assembla en tota la resta al de les comares, però diferix que jo l'exercisc sobre els hòmens i no sobre les dones, i que assistixen al part, no els cossos, sinó les ànimes... D'altra banda, jo tinc de comú amb les comares que sóc estèril en punt a saviesa, i quant al que molts m'han tirat en cara, dient que interrogué als altres i que no responc a cap de les qüestions que se'm proposen, perquè jo res sé, este càrrec no li manca fonament. Però heus ací per què obre d'esta manera. El Déu m'imposa el deure ajudar als altres, a parir, i, al mateix temps, no permet que jo mateix produísca res. Esta és la causa que no estiga versat en la saviesa i que no

puga lloar-me en cap descobriment que siga una producció de la meua ànima. En compensació, els que conversen amb mi, si bé alguns d'ells es mostren molt ignorants al principi, fan meravellosos progressos a mesura que em tracten i tots se sorprenen d'este resultat, i és perquè el Déu vol fecundar-los. I es veu clarament que ells res han après de mi i que han trobat en si mateixos els nombrosos i bells coneixements que han adquirit, no havent fet jo una altra cosa que contribuir amb el Déu a fer-los concebre.

... als que s'unixen a mi, els succeïx el mateix que a les dones embarassades: dia i nit experimenten dolors de part i inquietuds més vives que les ordinàries que senten les dones. Estos dolors són els que jo puc despertar o calmar, quan vull, en virtut del meu art. Tot açò és respecte a què em tracten. Alguna vegada també, Teetetes, quan veig a algun l'ànima del qual no em pareix prenyada, convençut que no té cap necessitat mi, treballe amb el major afecte a proporcionar-li un acomodament, i puc dir que, amb el socors del Déu, conjecture feliçment respecte a la persona al costat i davall de la qual la direcció de la qual ha de posar-se...

... molts, en efecte, volgut meu, s'han irritat de tal manera quan els combatia alguna opinió extravagant, que de bona gana m'hagueren espedaçat amb les seues dents.

No poden persuadir-se que jo res faig que no siga per afecte cap a ells, i estan molt distants de saber que cap divinitat vol malament els hòmens, i que jo no obre així perquè els tinga mala voluntat, sinó perquè no m'és permés en cap manera concedir com verdader el que és fals, ni tindre la veritat oculta.

1. Sòcrates relaciona l'ofici de comare amb el seu treball. En què consistix la seua tasca? Quines coincidències té amb el treball de les comares?
2. A quin tipus de prenyat i part es referix Sòcrates?
3. Què vol dir esta frase: *El Déu m'imposa el deure ajudar als altres, a parir, i, al mateix temps, no permet que jo mateix produïisca res?* A què es referix Sòcrates al dir açò?
4. Quina relació té este text amb la maièutica?
5. S'atribuïx a Sòcrates l'expressió “*només sé que no sé res*”. Quines frases del text es podrien relacionar amb ella?

Treball sobre Plató

El següent text està extret del llibre “Teeteto”, de Plató. Ací Sòcrates ens parla sobre la seua forma d'actuar amb les persones que el rodegen. Llig-lo i contesta les preguntes que hi ha a continuació.

L'ofici d'assistir, tal com jo l'exercisc, s'assembla en tota la resta al de les comares, però diferix que jo l'exercisc sobre els hòmens i no sobre les dones, i que assistixen al part, no els cossos, sinó les ànimes... D'altra banda, jo tinc de comú amb les comares que sóc estèril en punt a saviesa, i quant al que molts m'han tirat en cara, dient que interrogué als altres i que no responc a cap de les qüestions que se'm proposen, perquè jo res sé, este càrrec no li manca fonament. Però heus ací perquè obre d'esta manera. El Déu m'imposa el deure ajudar als altres, a parir, i, al mateix temps, no permet que jo mateix produïisca res. Esta és la causa que no estiga versat en la saviesa i que no puga lloar-me en cap descobriment que siga una producció de la meua ànima. En compensació, els que conversen amb mi, si bé alguns d'ells es mostren molt ignorants al principi, fan meravellosos progressos a mesura que em tracten i tots se sorprenen d'este resultat, i és perquè el Déu vol fecundar-los. I es veu clarament que ells res han après de mi i que han trobat en si mateixos els nombrosos i bells coneixements que han adquirit, no havent fet jo una altra cosa que contribuir amb el Déu a fer-los concebre.

... als que s'unixen a mi, els succeïx el mateix que a les dones embarassades: dia i nit experimenten dolors de part i inquietuds més vives que les ordinàries que senten les dones. Estos dolors són els que jo puc despertar o calmar, quan vull, en virtut del meu art. Tot açò és respecte a què em tracten. Alguna vegada també, Teetetes, quan veig a algun l'ànima del qual no em pareix prenyada, convençut que no té cap necessitat mi, treballe amb el major afecte a proporcionar-li un acomodament, i puc dir que, amb el socors del Déu, conjecture feliçment respecte a la persona al costat i davall de la qual la direcció de la qual ha de posar-se...

... molts, en efecte, volgut meu, s'han irritat de tal manera quan els combatia alguna opinió extravagant, que de bona gana m'hagueren espedaçat amb les seues dents.

No poden persuadir-se que jo res faig que no siga per afecte cap a ells, i estan molt distants de saber que cap divinitat vol malament els hòmens, i que jo no obre així perquè els tinga mala voluntat, sinó perquè no m'és permés en cap manera concedir com verdader el que és fals, ni tindre la veritat oculta.

1. Sòcrates relaciona l'ofici de comare o comare amb el seu treball. En què consistix la seua tasca? Quines coincidències té amb el treball de les comares?
2. A quin tipus de prenyat i part es referix Sòcrates?
3. Què vol dir esta frase: *El Déu m'imposa el deure ajudar als altres, a parir, i, al mateix temps, no permet que jo mateix produïesca res?* A què es referix Sòcrates al dir açò?
4. Quina relació té este text amb la maièutica?
5. S'atribuïx a Sòcrates l'expressió “*només sé que no sé res*”. Quines frases del text es podrien relacionar amb ella?